

El procés d'independència català, un model per a les dones catòliques

written by Amàlia Bosch | 24 de febrer de 2017

Van passant els segles i els mil·lennis i l'Església catòlica no atorga a les dones el ple rang d'ésser humà que els correspon. Suposo que no hi ha cap dubte que la dona, com qualsevol femella de la naturalesa, té uns atributs sexuals que la distingeixen del mascle, però això no la converteix en una espècie diferent. Si home i dona tinguessin distint nombre de cromosomes i material genètic, no podrien procrear entre ells, cosa que és evident que no passa.

Llavors, per què l'Església considera la dona un ésser inferior i la discrimina, negant-li els mateixos drets que té l'home? La tradició, tal vegada? El poder que els éssers masculins s'han atribuït pel seu compte? Vés a saber què els passa pel cap a les autoritats eclesiàstiques.

Esperar l'impossible

Ara ve un Papa, ara ve el següent, després el darrer, que es fa dir Francesc, i les dones esperant que algú escolti les seves demandes. Diuen que es nomenarà una comissió perquè estudiï que les dones puguin casar i batejar. Tot molt complicat i lent. Fins i tot s'ha arribat a dir que s'ha de fer una teologia de la dona. Quina barbaritat! Si ens fan una teologia especial per a nosaltres, segur que tornem a quedar en l'ostracisme, altrament dit marginació.

Els empestats